

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 18 marca 2024 r.

Poz. 400

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia 8 marca 2024 r.

w sprawie weryfikacji dotrzymywania wielkości dopuszczalnej emisji z uwzględnieniem niepewności pomiarowej²⁾

Na podstawie art. 204a ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób dokonywania oceny dotrzymywania wielkości dopuszczalnej emisji z instalacji określonych w pozwoleniu zintegrowanym dokonywanej na podstawie wyników ciągłych pomiarów, o których mowa w art. 204a ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) maksymalne wartości niepewności pomiarowej dla pojedynczego wyniku pomiaru;
- 3) sposób uwzględniania niepewności pomiarowych podczas dokonywania oceny dotrzymywania wielkości dopuszczalnej emisji;
- 4) sposób rozliczania przekroczeń wielkości dopuszczalnej emisji.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) średniej długookresowej – rozumie się przez to średnią dobową lub dłuższą, dostosowaną do okresu uśredniania, w którym jest wyrażona wielkość dopuszczalnej emisji;
- 2) średniej krótkookresowej – rozumie się przez to średnią jednogodzinową lub krótszą, dostosowaną do okresu uśredniania, w którym jest wyrażona wielkość dopuszczalnej emisji;
- 3) ważnej średniej krótkookresowej – rozumie się przez to średnią krótkookresową uzyskaną w wyniku:
 - a) ciągłych pomiarów w okresie bez konserwacji lub awarii systemu do pomiarów ciągłych oraz z wyłączeniem okresów testów funkcjonalności QAL2, AST i QAL3 normy PN-EN 14181,
 - b) pomiarów przeprowadzonych z niepewnością pomiarową nie większą niż maksymalne wartości niepewności pomiarowej dla pojedynczego wyniku pomiaru określone w załączniku do rozporządzenia;
- 4) zatwierdzonej średniej krótkookresowej – rozumie się przez to ważną średnią krótkookresową pomniejszoną o niepewność pomiarową.

§ 3. Maksymalne wartości niepewności pomiarowej dla pojedynczego wyniku pomiaru określa załącznik do rozporządzenia.

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. poz. 2726).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu 8 listopada 2023 r., pod numerem 2023/0626/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

§ 4. 1. Ocena dotrzymania wielkości dopuszczalnej emisji jest dokonywana na podstawie wyników ciągłych pomiarów wielkości emisji w oparciu o zatwierdzone średnie krótkookresowe lub średnie długookresowe.

2. Średnie długookresowe oblicza się na podstawie zatwierdzonych średnich krótkookresowych.

3. Zatwierdzoną średnią krótkookresową oblicza się, odejmując od ważnej średniej krótkookresowej niepewność pomiarową:

- 1) obliczoną z wykorzystaniem wartości odchylenia standardowego, wyznaczoną w procedurze spełniającej co najmniej wymagania QAL2 normy PN-EN 14181 albo
 - 2) stanowiącą określony w załączniku do rozporządzenia procent ważnej średniej krótkookresowej
- w zależności od tego, która z tych wartości jest mniejsza.

4. Dla instalacji, dla których zastosowano odstępstwo, o którym mowa w art. 204 ust. 2 ustawy, wartość odejmowana zgodnie z ust. 3 od ważnej średniej krótkookresowej nie przekracza maksymalnej wartości niepewności pomiarowej dla pojedynczego wyniku pomiaru określonej w załączniku do rozporządzenia, obliczonej w stosunku do wielkości dopuszczalnej emisji, która miałaby zastosowanie do instalacji w przypadku nieudzielenia odstępstwa.

§ 5. 1. Niepewność pomiarowa wyznaczana w procedurze spełniającej co najmniej wymagania QAL2 normy PN-EN 14181 odzwierciedla faktyczną niepewność rozszerzoną wyników ciągłych pomiarów uzyskiwanych za pośrednictwem danego systemu do pomiarów ciągłych zainstalowanego na konkretnym obiekcie w odniesieniu do mierzonej substancji.

2. W przypadku systemów spełniających wymagania, o których mowa w ust. 1 oraz w § 4 ust. 3 i 4, a także w przypadku gdy ocena dotrzymania wielkości dopuszczalnej emisji jest dokonywana w sposób, o którym mowa w § 4 ust. 1 i 2, niepewność pomiarową uwzględnia się przy ocenie dotrzymania wielkości dopuszczalnej emisji z instalacji określonych w pozwoleniu zintegrowanym.

§ 6. 1. Ocena dotrzymania wielkości dopuszczalnej emisji jest dokonywana w oparciu o zatwierdzone stężenie lub strumień masy gazów odlotowych obliczony na podstawie zatwierdzonego stężenia i sumy przepływów gazów odlotowych w danym czasie, zgodnie z jednostkami i okresami uśredniania, w których wyrażono wielkość dopuszczalnej emisji.

2. Przy dokonywaniu oceny dotrzymania wielkości dopuszczalnej emisji danej substancji nie uwzględnia się okresów pracy z niesprawnymi urządzeniami ochronnymi ograniczającymi emisję tej substancji do powietrza, zwanych dalej „zakłóceniami”, które łącznie nie mogą przekroczyć:

- 1) 60 godzin w roku kalendarzowym, licząc od początku roku – w przypadku instalacji spalania odpadów oraz instalacji współspalania odpadów;
- 2) 120 godzin w ciągu każdego okresu dwunastomiesięcznego – w przypadku instalacji innych niż wskazane w pkt 1.

3. W przypadku źródeł spalania paliw objętych przepisami wydanymi na podstawie art. 146 ust. 3 ustawy okresy pracy, o których mowa w ust. 2 pkt 2, mogą wynosić do 300 godzin, jeżeli jest to uzasadnione nadrzędną koniecznością utrzymania dostaw energii lub koniecznością zastąpienia źródła, w którym nastąpiło zakłócenie, przez inne źródło, którego użytkowanie spowodowałoby ogólny wzrost wielkości emisji substancji.

4. Prowadzący instalację przekazuje informację o zakłóceniach wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska nie później niż w ciągu:

- 1) 24 godzin od momentu wystąpienia tych zakłóceń – w przypadku instalacji spalania odpadów oraz instalacji współspalania odpadów;
- 2) 48 godzin od momentu wystąpienia tych zakłóceń – w przypadku instalacji innych niż wskazane w pkt 1.

§ 7. 1. Przekroczenia wielkości dopuszczalnej emisji są rozliczane dla każdego okresu uśredniania określonego w pozwoleniu zintegrowanym.

2. Wielkość przekroczenia jest obliczana w jednostkach masy danej substancji wprowadzonej do powietrza w jednostce czasu odpowiadającej okresowi uśredniania, z uwzględnieniem:

- 1) sumarycznego przepływu gazów odlotowych wprowadzanych do powietrza w uśrednianym okresie oraz
- 2) ważnego średniego stężenia gazów odlotowych w uśrednianym okresie.

3. W przypadku stwierdzenia przekroczenia wielkości dopuszczalnej emisji w wyniku oceny dotrzymania wielkości dopuszczalnej emisji wielkość przekroczenia jest obliczana jako różnica między tą wielkością a wynikiem pomiaru stanowiącym ważną średnią krótkookresową lub średnią długookresową niepominiejszą o niepewność pomiarową.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Załącznik do rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska
z dnia 8 marca 2024 r. (Dz. U. poz. 400)

MAKSYMALNE WARTOŚCI NIEPEWNOŚCI POMIAROWEJ DLA POJEDYNCZEGO WYNIKU POMIARU

Lp.	Nazwa substancji	Maksymalna wartość niepewności pomiarowej ^{1), 2)}
1	Pył	1,5 mg/Nm ^{3 3)} – w przypadkach gdy wielkość dopuszczalnej emisji jest mniejsza niż 5 mg/Nm ³ , 30 % – w pozostałych przypadkach
2	SO ₂	20 %
3	NO _x (w przeliczeniu na NO ₂) ⁴⁾	20 %
4	NH ₃	40 %
5	Hg	40 %
6	HCl	0,8 mg/Nm ^{3 3)} – w przypadkach gdy wielkość dopuszczalnej emisji jest mniejsza niż 2 mg/Nm ³ , 40 % – w pozostałych przypadkach
7	HF	0,8 mg/Nm ^{3 3)} – w przypadkach gdy wielkość dopuszczalnej emisji jest mniejsza niż 2 mg/Nm ³ , 40 % – w pozostałych przypadkach
8	TOC	30 %
9	CO	2 mg/Nm ^{3 3)} – w przypadkach gdy wielkość dopuszczalnej emisji jest mniejsza niż 20 mg/Nm ³ , 10 % – w pozostałych przypadkach
10	Substancje niewymienione w lp. 1–9	ustalana w uzgodnieniu z organem właściwym do wydania pozwolenia zintegrowanego, przy czym nie może przekraczać 40 % wielkości dopuszczalnej emisji

Objaśnienia:

- ¹⁾ Niepewność pomiarową stanowi niepewność rozszerzona na poziomie ufności około 95 % i przy współczynniku rozszerzenia $k = 1,96$.
- ²⁾ Wartości procentowe odnoszą się do wielkości dopuszczalnej emisji, w tym do wielkości określonych na podstawie poziomów wskaźnikowych podanych w konkluzjach BAT, wyrażonych jako średnie dobowe, a jeżeli średnie dobowe nie mają zastosowania lub nie zostały określone dla danej instalacji – jako średnie roczne lub średnie dla innych okresów uśredniania mające zastosowanie do instalacji.
- ³⁾ Warunki znormalizowane zgodnie z definicją warunków odniesienia określoną we właściwych decyzjach wykonawczych Komisji Europejskiej ustanawiających konkluzje BAT.
- ⁴⁾ NO_x (w przeliczeniu na NO₂) – tlenek azotu i dwutlenek azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu.